

خاک کربلا قطعه ای از بهشت (فوائد بی نظیر تربت امام حسین علیه السلام)

فضیلت و آثار و برکاتی که برای تربت حسینی است، برای هیچ تربتی و قطعه‌ای از قطعات زمین نیست.

فضیلت و آثار و برکاتی که برای تربت حسینی است، برای هیچ تربتی و قطعه‌ای از قطعات زمین نیست. خاک کربلا قطعه‌ای از بهشت است که خداوند متعال به واسطه قدردانی از یک فداکار در راه دین که تمام هستی خود را فدا کرده، در آن خاک، برکت و فضیلت و شفا قرار داده است.

کربلایش قطعه‌ای از جنت است باب نور و باب لطف و رحمت است

چرا تنها این خاک دارای چنین ویژگیها و آثار و برکات است؟

باید گفت: هر چیزی که در این عالم، شرافت ظاهری و یا معنوی پیدا می‌کند، یا به خاطر انتساب آن به خداوند سبحان و شرافت ذاتی است، و یا به خاطر وقوع امر خارق العاده و مهمی است که به آن شرافت و برکت داده است.

در تربت کربلای سیدالشهدا (ع) هر دو امر محقق شده است، زیرا خاک کربلا بنا بر روایاتی، هم شرافت ذاتی و خدا دادی، و هم امر عظیم و واقعه‌ای مهم در آنجا واقع گردیده که آن شهادت حسین بن علی (ع) و یاران وفادارش می‌باشد، لذا دارای فضیلت و آثاری خاص است.

آمده است که چون بر قبر امام حسین (ع) آب بستند، پس از چهل روز آب فرو نشست و اثر قبر محو گردید، یکی از اعراب بنی اسد آمد و از خاک قبضه قبضه برداشت و بویید تا بر قبر حسین رسید، و چون او را می‌بویید گریه می‌کرد و می‌گفت: پدر و مادرم به فدایت، چه اندازه خوشبویی که قبر و تربت تو چنین خوشبو است، خواهند نهان سازند قبرش ز حبیبش خوشبویی خاک قبر گردیده دلیلش

آری خاک مزار حسین (ع) سرمه چشم عاشقان و شیفتگانش بوده و ایشان را مجنون وار به سوی خود می‌کشاند.

آثار و برکاتی که می‌توان برای تربت پاک حسینی برشمرد عبارتنداز:

1- تأثیر تماس اعضای بدن با تربت

یکی از آثار و برکات تربت سیدالشهدا (ع) این است که متبرک نمودن بدن و صورت با آن تربت شریف تأثیر معنوی زیادی بر انسان خواهد گذاشت، از این رو از بعضی بزرگان دین و امامان معصوم نقل شده که بعد از نماز، بدن و صورت خویش را با مهر کربلا متبرک می‌کنند. و نیز دستور داده‌اند که قبل از خوردن تربت، جهت شفا گرفتن، آن را بوسیده و با اعضای بدن تماس داده شود.

امام صادق (ع) فرمود: ««خداوند متعال تربت جدم حسین (ع) را شفای هر درد، و ایمنی از هر خوفی قرار داده است؛ پس هرگاه یکی از شما خواست از آن خاک تناول کند، ببوسد و آن را به چشم گذارد و بر سایر اعضای بدنش تماس دهد...» (1)

2- سجده بر تربت

یکی دیگر از برکات و آثار خاک مزار امام حسین (ع) این است که سجده بر آن تربت پاک حجابهای ظلمانی را کنار زده و در توجه حق تعالی به نمازگزار مؤثر است. امام صادق (ع) در این باره می‌فرماید: ««همانا سجود بر تربت حسین (ع) حجابهای هفتگانه را پاره می‌کند» (2)

لازم به ذکر است که مراد از ««حجاب» در کتاب و سنت، همان حجابهایی است که بین بنده و خالق حایل شده و او را از شهود خداوند محجوب می‌سازد که در مرحله اول، حجابهای ظلمانی و در مرحله دوم، حجابهای نورانی بر طرف می‌شود اما مراد از حجابهای هفتگانه، ظاهراً حجابهای ظلمانی است. سجده بر تربت حضرت سیدالشهدا (ع) این خاصیت را دارد که در صورت معرفت به حق حضرت و ولایت او، حجابها را دریده و راهگشای وصول به کمالات انسانی باشد.

سجده بر خاک سرکوی تو آرند خلائق

جان فدای تو که هم قبله و هم قبله نمایی

و اما در خصوص اینکه در میان شیعه معمول است از خاک مقدس کربلا یعنی تربت کنار قبر سیدالشهدا (ع) خاک برداشته و با آن مهر درست کرده و غالباً در نماز، به آن سجده می‌کنند بدین خاطر است که از خاک زمین بوده و به تمامی خاکها می‌توان سجده کرد، و از طرفی خاک کربلا به لحاظ شهادت امام حسین (ع) و یاران باوفایش شرافت پیدا کرده است، به طوری که اهل بیت (ع) نیز به ما فرموده‌اند در هر نمازی که سجده بر تربت کربلا باشد خداوند آن نماز را به خاطر آن حضرت قبول می‌کند. چنانکه حضرت صادق (ع) از خاک کربلا درون کیسه‌ای ریخته و در سجاده همراه داشت، در هنگام نماز آن کیسه را باز می‌کرد و بر آن سجده می‌نمود.

3- شفا یافتن

از جمله آثار و برکات قطعی تربت پاک سیدالشهدا (ع) شفا بودن آن برای دردها و آلام انسان است. روایاتی که دلالت بر این امر دارند به سه دسته تقسیم می‌شوند:

دسته اول: روایاتی است که شفا بودن را برای تربتی که از خود قبر شریف برداشته شود مخصوص کرده است، چنانکه امام صادق (ع) فرمود: ««به درستی که نزد سر حسین (ع) تربت سرخی است که شفای هر دردی غیر از مرگ می‌باشد» (3)

دسته دوم: روایاتی است که با تعبیرات مختلف توسعه‌ای از بیست ذراع تا پنج فرسخ و یا ده میل را برای آن قائل است. چنانکه امام

صادق (ع) فرمود: ««حریم مزار حسین (ع) پنج فرسخ از چهار جانب قبر است» (4)
دسته سوم: روایاتی است که به طور مطلق جنبه شفا بودن تربت را مطرح نموده‌اند. چنانکه امام صادق (ع) فرمود: ««خاک مزار امام حسین (ع) برای هر دردی شفاست» (5)
تا شفا بخشد روان و جسم هر بیمار را
در حریم وصل خود خاک شفا دارد حسین
و نیز امام رضا (ع) فرمود: ««خوردن گل، مانند خوردن مردار و خون و گوشت خوک، حرام است مگر گل مزار حسین (ع)، بدرستی که در آن شفای هر درد و امنیت از هر ترسی است» (6)

حکایت

عالم پرهیزگار حجة الاسلام و المسلمین مرحوم آقای حاج شیخ محمد حسن عالم نجف آبادی قدس سره نقل کرده است: ««من در زمان مرجعیت مرحوم آیت الله آخوند خراسانی (ره) که در نجف اشرف مشغول تحصیل بودم مریض شدم و این بیماری مدتی طول کشید و پرستاری مرا بعضی از طلاب در همان حجره مدرسه بر عهده داشتند. پس از چندی بیماری من به قدری شدید شد که اطبا از شفا یافتنم مأیوس شدند و دیگر برای معالجه‌ام نیامدند، و من در حال تب شدید گاهی بیهوش می‌شدم و گاهی به هوش می‌آمدم.

یکی از رفقا که مرا پرستاری می‌کرد شنیده بود که عالم زاهد مرحوم آیت الله آقای حاج علی محمد نجف آبادی قدس سره مقداری از تربت اصلی حضرت سیدالشهدا (ع) را دارد. او به منزل معظم له رفته و از وی خواسته بود که قدری از آن تربت را بدهد که به من بخوراند تا شفا یابم. ایشان گفته بود: من به قدر یک عدس تربت دارم و آن را گذاشته‌ام که بعد از مرگم در کفنم بگذارند. آن آقا ناراحت شده و گفته بود: حالا که ما از همه جا مأیوس شده و به شما پناه آورده‌ایم شما هم از دادن تربت خودداری می‌کنید؟ این بیمار در حال احتضار است و می‌میرد.

مرحوم آیت الله آقای حاج علی محمد، دلش به حال بیمار سوخته و قدری از آن تربت که از جان خودش عزیزترش می‌داشت به آن شخص داده بود. تربت را با آب مخصوصی که وارد شده در آب حل کرده و به حلق من ریخته بودند. من که در حال بیهوشی به سر می‌بردم، ناگهان چشمان خود را باز کرده و دیدم رفقا اطراف بستر من نشسته‌اند، خوب دقیق شدم و آنان را شناختم و قصه تربت را که به حلقم ریخته بودند برایم شرح دادند.

کم کم در خود احساس نیرو و نشاط کردم و حرکتی به خود داده نشستم، دیدم نشاط بیشتری دارم برخاستم و ایستادم، و چون یقین کردم که به برکت تربت مقدس امام حسین (ع) شفا یافته‌ام حال خوشی پیدا کردم و به رفقا گفتم: از شما خواهش می‌کنم که از حجره بیرون بروید، چون می‌خواهم زیارت عاشورا را بخوانم رفقا از حجره بیرون رفتند و من درب حجره را بستم و بدون احساس ضعف با آن حال خوشی که قابل و صف کردن نیست مشغول خواندن زیارت حضرت سیدالشهدا (ع) شدم» (7)
آری، شفای بیماران به وسیله تربت آن حضرت یکی از برکاتی است که خداوند متعال در عوض شهادت امام حسین (ع) به وی عطا فرموده است.

تربت راز شفای همه درد است حسین
تن و جان را نبود مثل تو آگاه طبیب

4- تأثیر کام برداشتن اطفال با تربت

کام برداشتن اطفال با تربت امام حسین (ع) موجب ایمنی کودک می‌شود چنانکه امام صادق (ع) فرمود:
««کام فرزندان را با تربت حسین (ع) باز کنید که آن امان است» (8)

5- تأثیر تربت حسین، همراه جنازه

صاحب کتاب ««مدارک الاحکام» می‌نویسد: در زمان حضرت صادق (ع) زن زناکاری بود، بچه‌هایی که از زنا بدنیا می‌آورد در تنور می‌انداخت و می‌سوزانید. وقتی که مُرد، پس از غسل و کفن او را به خاک سپردند، اما زمین جنازه‌اش را بیرون انداخت. جای دیگر او را دفن کردند باز زمین او را نپذیرفت تا سه مرتبه، آنگاه مادرش به امام صادق (ع) متمسک شد: ای پسر پیغمبر به فریادم برس.

فرمود: کارش چه بود؟ عرض کردند زنا و سوزاندن بچه‌های حرامزاده. فرمود: هیچ مخلوقی حق ندارد مخلوقی را بسوزاند، سوزاندن به آتش مخصوص خالق است عرض کرد حالا چه کنم؟ فرمود: مقداری از تربت حسین (ع) با او در قبر بگذارید. تربت حسین (ع) امان است. همراهش گذاشتند زمین او را پذیرفت.

در توقیع مبارک حضرت حجة بن الحسن (عج) نیز اذن داده شده است. یکی از شیعیان به حضرت (در زمان غیبت صغری توسط نایب خاص حضرت) می‌نویسد: آیا جایز است ما تربت حسین (ع) را با میت در قبر بگذاریم، یا با تربت حسین روی کفن بنویسیم؟ حضرت در پاسخ مرقوم می‌فرمایند: هر دو کار پسندیده است. البته باید رعایت احترام تربت بشود. مهر یا تربت، مقابل یا زیر صورت میت باشد، بلکه به برکت خاک قبر حسین (ع) قبر میت محل امنی از هر بلا و آفت و عذاب می‌گردد (9)

6- تسبیح تربت

از حضرت صاحب الزمان (عج) روایت شده که فرمود: «هر کس تسبیح تربت امام حسین (ع) را در دست گیرد و ذکر را فراموش کند، ثواب ذکر برای او نوشته می‌شود». و امام صادق فرمود: «یک ذکر یا استغفار که با تسبیح تربت حسین (ع) گفته شود برابر است با هفتاد ذکر که با چیز دیگر گفته شود» (10)

پی نوشتها:

1. وسائل الشیعه , شیخ حر عاملی , ج 4 ص 1033
 2. کافی , مرحوم کلینی , ج 4 ص 588
 3. کامل الزیارات , ابن قولویه , ص 272
 4. مکارم الاخلاق , طبرسی , ج 1 ص 360
 5. کافی , مرحوم کلینی , ج 1 ص 360
 6. تهذیب الاحکام , شیخ طوسی , ج 6 ص 74
 7. نقل از کتاب سید الشهداء آیت الله شهید دستغیب , ص 166
 8. وسائل الشیعه , شیخ حر عاملی , ج 4 ص 1033
 9. وسائل الشیعه , شیخ حر عاملی , ج 4 ص 1033
 10. بحارالانوار , علامه مجلسی , ج 44 ص 280
- منبع : «کتاب درسی که حسین (ع) به ما آموخت» , شهید هاشمی نژاد, ص 451